

Уславлений Терпсіхорою

Зенон Колобич та його «Горицвіт»

Зенон Федорович Колобич – видатний український хореограф, народний артист України, кавалер ордена «За заслуги» III ступеня, представник України у Міжнародній асоціації фольклору «IGF», лауреат багатьох державних премій, відзнак та нагород. Своїм життям і творчістю він залишився в пам'яті рідних, близьких, друзів, товаришів символом нескінченного життя, яке продовжує вирувати в мистецтві навіть після його смерті.

Народився Зенон Колобич 30 травня 1954 року в робітничій сім'ї Федора та Харитонії Колобичів, які переїхали у 1948 році із мальовничого українського села Мальчиці Яворівського району до Львова. Середню освіту здобув у Львівській середній школі №51. Докорінно для Зенона змінився світ, коли він вперше переступив поріг Львівського Палацу культури залізничників і потрапив на репетицію одного із найвідоміших на Львівщині танцювальних колективів «Весна» під керівництвом відомого українського хореографа Григорія Назаренка. Саме з цього часу танець в усій його красі увійшов в серце та душу хлопця так глибоко, що поселився там назавжди.

Перше і незабутнє враження від «Весни» дуже скоро переросло у формування із Зенона видатного танцюриста-соліста колективу. Вроджена артистична харизма у поєднанні із неабиякими фізичними даними - висота стрибка, гнучкість тіла, розлога розтяжка ніг, як й інші якості майбутнього танцюриста, у 1969 році приводять юнака на навчання у славетний навчальний заклад міста та області – Львівське державне культурно-освітнє училище.

Великий український хореограф і педагог, у майбутньому, - Герой України, академік, Народний артист України Мирослав Михайлович Вантух обширом своїх знань, унікальною методикою роботи та непересічним педагогічним хистом зумів не тільки захопити увагу Зенона, а й загалом наповнити все його відкрите до танцю єство, аби полонити його вже з першого заняття назавжди.

Відразу ж після перших занять у Мирослава Вантуха, Зенон Колобич стає провідним танцюристом Заслуженого ансамблю танцю «Юність» Палацу культури профтехосвіти ім. Ю.Гагаріна.

Зенон Колобич як найяскравіше показав себе під час підготовки та здачі державного випускного іспиту зі спеціальності, продемонструвавши перед державною екзаменаційною комісією свою блискавичну дипломну роботу - технічний, характерний та самобутній танець на теми грузинської народної хореографії. Тоді ж, з-поміж усіх дипломних робіт випускників-одногогрупників

ця, правдиво, майстерно виконана Зеноном робота отримала найбільш схвальну оцінку екзаменаторів. Невдовзі з'явилась мрія про створення власного колективу.

З 1972 по 1974рр. під час служби в лавах радянської армії Зенон Колобич був солістом Ансамблю пісні і танцю Прикарпатського військового округу.

Повернувшись із армії вже у 1974 році непересічні організаторські і педагогічні здібності Зенона Колобича стають настільки виразними і самодостатніми, що Мирослав Вантух призначає обдарованого юнака на посаду балетмейстера-репетитора ансамблю «Юність».

Але мрія про власний колектив все більше і більше захоплювала думки молодого та заповзятого хореографа, так восени 1975 року Зенон Колобич створив ансамбль танцю «Горицвіт» при Львівському державному медичному інституті, який вже у 1982 році отримав звання «Народний».

Отож, із перших днів заснування «Горицвіту» у його складі – студенти, лікарі, лаборанти, працівники медичного інституту, а також шкільна та учнівська молодь із багатьох навчальних закладів міста Львова та його околиць. Заповзятість, нестримна енергетика, а найголовніше – виразна особиста творча харизма молодого балетмейстера та художнього керівника колективу Зенона Колобича вже з перших сценічних виступів переконливо заявила про колектив, як самобутнє й новітнє явище в хореографічному мистецтві та культурному житті Львівщини. Кількісний склад ансамблю вже за кілька місяців від часу свого заснування зріс до 80 танцюристів дорослої групи і більш ніж 100 учасників молодшої та середньої вікових груп.

Самобутня національна колористика «Горицвіту» вражала. Барвисті стилізовані українські народні костюми, танці, в яких нуртувала яскрава народна колористика і зберігалася національна танцювальна традиція у постановках Зенона Колобича, усе це сягало найкращих зразків вітчизняного хореографічного мистецтва. А над усім, – феєрична хореографічна техніка танцюристів, доведена у виконавській культурі колективу до досконалості, – усе це було справжнім феноменом хореографа Зенона Колобича і його неперевершеного колективу. Виступи колективу на малих і великих сценах нашого міста, потім найбільших міст колишнього СРСР, а згодом і перші виїзди за кордон.

В 1979 році Зенон Колобич приймає рішення вступити на навчання до Львівського державного медичного інституту. Як задумав, так і вчинив.

Лекції, семінарські та лабораторні заняття, виконання практичних робіт вдавалося вправно поєднувати непосидючому Зенону разом із невпинним

мистецьким зростанням «Горицвіту». І ось уже за п'ять років, у 1984 році, художній керівник та головний балетмейстер «Горицвіту» Зенон Колобич стає дипломованим лікарем-стоматологом.

Поєднуючи велике мистецтво і лікарську практику, невдовзі перше стало більшою частиною його життя, зробивши свій вибір Зенон з головою поринув у вирій танцю.

Творче життя Зенона Колобича удостоєне такими нагородами: обласна премія імені Олександра Гаврилюка (1981р.), премія «Ленінського комсомолу» (1985р.), почесне звання «Заслужений працівник культури УРСР» (1986р.), Почесна грамота Президії Верховної Ради України (1988р.), почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України» (1996р.), орден «За заслуги» III ступеня (1999р.), почесне звання «Народний артист України» (2009р.), повний кавалер орденів «Регіонального благодійного фонду імені Короля Данила»(2004,2005,2009р.) та багатьма іншими відзнаками, дипломами і почесними грамотами нашої держави та зарубіжжя за вагомий внесок у розвиток та популяризацію української національної культури та високі творчі досягнення.

У 2009 році був прийнятий у Міжнародну асоціацію фольклору «IGF», як представник України і у 2012р. нагороджений премією «Всесвітній Оскар фольклору-2012». Цього ж року в Україні проводилось «Євро-2012», зокрема у Львові, було проведено з цієї нагоди багато мистецьких заходів. За вагомий творчий внесок у проведенні Євро -2012 Зенон Колобич був нагороджений почесною грамотою мера міста Андрія Садового. У 2010, 2016 та 2017р.р. на Всеукраїнських фестивалях-конкурсах імені Павла Вірського та Героя України, народного артиста України, Лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка Мирослава Вантуха, Зенон Федорович був відзначений та нагороджений «Медаллю Павла Вірського» та «Медаллю Мирослава Вантуха».

Під керівництвом Зенона Колобича народний ансамбль танцю «Горицвіт» ЛНМУ ім.Д.Галицького став лауреатом багатьох міжнародних фольклорних фестивалів, конкурсів, дипломантом XII та XIII Всесвітніх фестивалів молоді та студентів у містах Москві та Пхеньяні (1985р.,1989р.).

Однією з найвагоміших нагород ансамблю «Горицвіт» та його керівника стало «Золоте Кольє» – головний приз ювілейного 45-го Міжнародного фестивалю-конкурсу у місті Діжон (Франція) у липні 1991 року. Молода українська держава лише народжувалася, а львівські артисти вже виступали під її жовто-синім знаменом. За умовами конкурсу виступ мав тривати лише 12 хвилин, далі - вимикалось світло на сцені та мікрофони у оркестру. Щоб показати красу, традиції, різноманіття костюмів та всю велич українського мистецтва Зенон Колобич

об'єднав чотири танці: «Вітальний», хореографічну композицію «Козацькі ігри», де показано силу, вдачу і патріотизм українських козаків, «Ніч на Івана Купала»-закоханість та українські традиції; завершував постановку феєричний «Гопак». Переможці визначалися міжнародним високоповажним журі за гучністю оплесків глядачів, які вимірювалися в децибелах. Вагомою відзнакою для журі було те, що за 44 роки вперше глядачі викликали виконавців на біс. Відчуття гордості за перемогу, за підняття жовто-блакитного прапора під гімн України, за культуру, у Зенона Колобича та учасників «Горицвіту» не мало меж. А вже у 1996 році на цьому ж фестивалі-конкурсі ансамбль здобув приз глядацьких симпатій - "Срібну чашу".

У 2003 році ансамбль визнано кращим колективом серед ансамблів 25-ти країн світу на Міжнародному фольклорному фестивалі в місті Конфолан (Франція), який проводиться під егідою Міжнародної асоціації CIOFF, яка була заснована у цьому ж містечку ще 1970 році фармацевтом у третьому поколінні та людиною закоханою у фольклор Анрі Курсаже, де ансамбль був частим учасником фестивалів ще з 1987 року. У 2016 р. Зенон Колобич перебуваючи з колективом в гастрольному турне у Франції, був режисером-постановником фінального концерту на фестивалі. Він зумів навчити українським рухам, елементам виконавців з 12 країн світу та поєднати їх у величну хореографічну постановку «Рушнікова дорога». Понад 300 учасників різних національностей були задіяні на сцені та глядацькій залі.

У 2006 році ансамбль став переможцем I премії на фестивалі-конкурсі хореографічного мистецтва, присвяченому 95-тій річниці з дня народження Ярослава Чуперчука (м. Львів).

У 2007, 2011, 2014, 2017 роках — переможець II, III, IV, V Всеукраїнських фестивалів-конкурсів імені Павла Вірського (м. Київ). У 2009 році завойовує I місце на Всеукраїнському фестивалі-конкурсі імені Героя України Мирослава Вантуха, у 2016 – Гран Прі на цьому ж фестивалі. Це далеко не повний список нагород ансамблю та його керівника.

Завдяки Зенону Колобичу «Горицвіт» - це не тільки потужна школа танцю, але й гідна школа життя, яка дисциплінує, організовує і збагачує неабияким досвідом. Народний артист України Зенон Колобич виховав не одну плеяду не просто танцюристів, а людей по-справжньому захоплених мистецтвом та творчістю, він надихав усіх довкола і передав свій запал, професіоналізм, енергію та неперевершене вміння перетворювати мрію у реальність своїм вихованцям.

Здавалося б, що політ до слави, визнання та нових звершень «Горицвіту», стрімко розпочатий Зеноном Колобичем у середині сімдесятих років минулого століття, ще довго триватиме у просторі часу, а танець, народжений і облюбований ним, ніколи не знатиме спочину. Однак після затяжної хвороби,

підступна хода смерті 5 листопада 2018 року таки сягнула його височини, аби назавжди залишити ім'я великого митця небу, а його заслужену славу примножити на землі поміж людей.

Останнім місцем вічного спочинку великого хореографа став Личаківський цвинтар, де незабутнього митця поховано посеред багатьох найвидатніших представників Європи і галицького краю зокрема.

Цікаво, але неординарність, харизма Зенона Колобича не полишили його й після смерті. Адже за його заповітом під час проведення похорону «Горицвіт» виконав найулюбленіший танець свого керівника – «Гопак», що стало явищем, якого не було впродовж усієї багатой історії Личаківського кладовища. Символічно, але кожну репетицію у «Горицвіті» Зенон Колобич закінчував виконанням «Гопака» – танцю, який, за його глибоким переконанням, став дзеркальним відображенням незборимого національного духу українців у світі. Людина живе доти, доки її пам'ятають....

І справа Його продовжується... Понад двадцять років подружнього та творчого життя пліч-о-пліч, нога в ногу, порадником та другом була його дружина Марія, яка багато років очолювала зразкову дитячу студію ансамблю. В шлюбі вони виховали двох синів Андрія та Зенона, які з маленьких років і до тепер вправно танцюють, прикрашають своєю віртуозною технікою та разом із мамою продовжують справу Зенона Колобича.

Керівники та учасники ансамблю танцю «Горицвіт», колеги, друзі видатного хореографа виступила з ініціативою присвоїти народному ансамблю танцю «Горицвіт» ім'я Зенона Колобича, враховуючи особистий внесок Зенона Колобича у розвиток та популяризацію хореографічного мистецтва та української культури. 18 грудня 2018 року на великій Вченій Раді одностайно було прийняте рішення присвоїти народному ансамблю танцю «Горицвіт» ім'я Зенона Колобича ЛНМУ ім.Д.Галицького.